

متن پرسش

سلام و عرض ادب و احترام خدمت جناب استاد طاهرزاده عزیز: سه تا سؤال دارم از محضر شریف تان.

۱. من خیلی از سؤالاتم را توی دفتر نامه نگاری ام می‌نویسم و بعد جوابش را در صورتهای شما می‌شنوم، علت چیست؟ ۲. اینکه حضرت آیت الله بهجت ره می‌فرمایند به آنچه می‌دانید بطور مداوم عمل کنید آنچه نمی‌دانید رو خداوند بهتون می‌رساند (منظورم نه علم تئوری بلکه شدن و علم حضوری هست)، از کجا متوجه بشویم که در مسیر شدن هستیم؟ ۳. همسرم چند سال پیش من رو از رفتن به زیارت عتبات عالیات و مشهد مقدس منع کردند و من بسیار مشتاق هستم و بارها در تنهایی ام گریه می‌کردم و با اهل بیت علیهم السلام صحبت می‌کردم و ازشون می‌خواستم که من که شرایط آمدن به زیارت با معرفت با شما ندارم منت بگذارند و به دیدن من تشریف بیاورند، و مدام به حضرت حجت ارواحنا له الفدا میگم منزل من برای شماست، احساس تنهایی و آوارگی نکنید، تا اینکه خداوند راه آشنا شدن با شما را برای من باز کرد و من صورتهای نهج البلاغه و مهدویت و معاد و زیارت جامعه کبیره شما رو گوش دادم و نت برداری کردم. و مدام در نامه علیک به امام زمان علیه السلام سلام شما رو به ایشون می‌رسانم. آیا این انس و معرفت ایجاد شده نشان دهنده اینه که حضرات معصومین علیهم السلام به خانه من و برای دیدن من تشریف آوردند و دلتنگی و سوزش قلب من را جواب داده اند؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به گفته آیت الله حسن‌زاده، مهم آن است که آن حضرت نظر مبارک‌شان را به ما بیندازند و ما در مسیر توحید و معرفت الهی علاقه‌مند به اطرافیان و خلق خدا شویم و مغرور نیز نگردیم. زیرا «هر عنایت که داری ای درویش / هدیه حق بود نه کرده خویش». همواره باید عقلانی‌بودن شخصیت خود در همه امور را سرزنده نگه داریم و به راحتی به هر نکته‌ای که می‌رسیم آن نکته را قبول نکنیم مگر در صورت شرعی بودن و یا عقلانی‌بودن. موفق باشید